

РЕШЕНИЕ

№ 484

гр. София, 29.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 19.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **13166** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.,вр.203 и сл.АПК, вр с чл.1 от ЗОДОВ.

Образувано е по искова молба на [фирма] [населено място] срещу Комисия за енергийно и водно регулиране- [населено място] за заплащане на обезщетение за претърпени имуществени вреди- пропуснати ползи в размер на 1 033 433,40 лева,от които главница в размер на 933256,02 лева и лихва за забава в размер на 100 177,38 лева, от които сумата от 183 993,84 лева- обезщетение за претърпени вреди от незаконосъобразен административен акт- т.7 от Решение № Ц-010/30.03.2011 година на ДКЕВР, отменено с влязло в сила Решение № 16953 от 17.12.2013 година по адм. дело № 7175/2013 година, на Петчленен състав на ВАС, ведно с лихвата за забава от 93 309,14 лева върху главницата за период от 17.12.2013 година до датата на подаване на исковата молба,сума в размер на 749 262,18 лева- претърпяна загуба от отменен незаконосъобразен административен акт– Решение №Ц-5/20.02.2015 година на ДКЕВР, отменено с влязло в сила Решение №13785/12.11.2018 година по адм. дело № 12851/2017 година на ВАС на РБ, ведно с лихвата за забава в размер на 6868,24 лева върху посочената сума от 12.11.2018 година до датата на подаване на исковата молба, както и законната лихва за забава върху главниците от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата.

В исковата молба се твърди, че с Решение № Ц-010/30.03.2011 на Държавната

комисия за енергийно и водно регулиране с т.1 до т.7 е определена преференциална цена за продажба на електрическа енергия от ВЕЦ с инсталирана мощност до 10 МВт без ДДС, което Решение обаче е отменено от страна на АССГ и то с влязло в сила решение и вследствие на тази отмяна ищецът е претърпял имуществени вреди -пропуснати ползи, които следва да бъдат репарирани. Иска се да бъде осъден ответникът да заплати посочените суми ,ведно със законната лихва за забава ,считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата.Заявява претенция за присъждане на разноски.

В съдебно заседание ищецът- [фирма],редовно и своевременно призван се представлява от адвокат Церовски и адвокат Х., редовно упълномощени, които подържат исковата молба на заявените основания и молят да бъде уважена. Заявяват претенция за присъждане на разноски. Съображения относно основателността и доказаността на иска развива и в представените по делото писмени бележки.

Ответникът по иска-Комисия за енергийно и водно регулиране- [населено място] редовно и своевременно призван се представлява от юриконсулт М., редовно упълномощена, която оспорва исковата молба по основание и по размер и моли да бъде отхвърлена.Заявява претенция за присъждане на юриконсултско възнаграждение. Съображения относно неоснователността на иска развива и в представените по делото писмени бележки.

СГП редовно и своевременно призвана се представлява от прокурор К.,който намира исковата претенция за неоснователна и недоказана и моли да бъде отхвърлена.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите и възраженията на страните,при условията на чл.142, ал.1 АПК,вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

На 19.01.2000 година е издадено Разрешително за водоползване № 675, с което на [фирма] [населено място] , [община] е разрешено от Министерство на околната среда и водите производство на електроенергия посредством малка водноелектрическа централа „ Горски дол“, с инсталирана мощност 480 KW, разположена на кота 950 метра на левия бряг на река Ш., непосредствено до отклонението на пътя Д.- Широка лъка за [населено място] дол, в землището на [населено място], [община] и да ползва водно количество до 800 л/ сек. от река Ш., посредством водохващане на кота 1029,м съгласно предоставена скица.

На 27.08.2002 година с Разрешение за водоползване/ водовземане от повърхностен воден обект № 1148/27.08.2002, което от Б. дирекция за управление на водите- И. район с център П. е изменено с Решение № 240/10.03.2008 година, като на [фирма] с цел производство на електроенергия посредством МВЕЦ“ Горски дол, воден обект Река Ш.,цел на ползването- почистване на коритото на реката от наноси , част на ползване- участъкът обхваща задбаражното пространство при водовземното съоръжение, дължина на участъка над речното водохващане-140 метра, при средна ширина 26 метра, площта на участъка възлиза на 2670 кв. м, средна дълбочина на изземване е 1,45 метра, обемът на запасите изчислен на 3900 куб. метра, разрешен режим на ползване- целогодишно- при настъпване на подходящи условия за изземване на баластра с наземни средства и извън периода на размножаване на рибната фауна/ април- юни включително/.

На 10.02.2004 година е издадено Разрешение за ползване на строеж“ Микровец“ „ Горски дол“ подобекти - Сграда ВЕЦ със септична яма“,“Водохващане“,“Напорен

търбопровод“ и „Въздушна линия“ 20KV, находящи се УПИ I ,кв. 1, местност“ С.“, землището на [населено място] лъка, съгласно частично застроително решение с възложител [фирма] [населено място], [община].

На 13.11.2003 година е сключен Договор за изкупуване на електрическа енергия от независим производител между В.“Е. в качеството на производител и [фирма] в качеството на купувач, по силата на който производителят произвежда и се задължава да достави и продаде електрическа енергия от собствената си електрическа централа МВЕЦ“ Горски дол“, а купувачът се задължава да изкупи продадената му електрическа енергия от централата при цена и условия , указани в договора- ежемесечно по цена по показанията на електромера -0,060 лева КВтч, като в цената не е включен ДДС, а производителят до 5 число на месеца предоставя на купувача фактури с дължимите суми за предходния месец, придружена с двустранно подписан протокол, купувачът поел задължение да заплаща на продавача дължимите суми по предоставената фактура в 5 дневен срок от получаването и, договорът е сключен за срок 31.12.2003 година и остава в сила за следващата календарна година ,ако най- късно до ноември на текущата година една от страните не поиска писмено прекратяването му.

На 06.07.2004 година е сключено Допълнително споразумение към Договора за изкупуване на електрическа енергия от 13.11.2003 година, с което е направено изменение на договора,като е договорено, че купувачът заплаща на производителя активната електрическа енергия по цена 7,24 лева МВтч, като в цената не е включен ДДС. На 03.10.2005 година е сключено Допълнително споразумение между страните по договора, с което купувачът [фирма] поел задължение да заплаща на производителя [фирма] произведената от него електрическа енергия по цена 79,44 лева/ МВтч.

С Решение № Ц-010/30.03.2011 година на ДКЕВР са определени считано от 01.04.2011 година преференциална цена за продажба на електрическа енергия от възобновяеми енергийни източници и водно- електрически централи с инсталирана мощност до 10 МВт без ДДС, като в т.7 изрично е посочено, че за водноелектрически централи под 10 МВт, въведени в експлоатация преди 19 юни 2007 година – 112,48лв/ МВтч.

На 02.05.2011 година ДКЕВР е приела Становище за класифициране на водни електрически централи с инсталирана мощност до 10 МВт по категориите, утвърдени с Решение № Ц-10/30.03.2011 г., прието на закрито заседание на ДКЕВР на 02.05.2011 г. с Протоколно решение № 67 по т. 1, и от цитираните по-горе технически параметри, процесната централа - ВЕЦ „Г. дол“ по технически параметри спада към т. 3 от категориите, дадени в Решение № Ц-10/30.03.2011 г. на ДКЕВР: Високонапорни деривационни ВЕЦ, подязовирни и деривационни ВЕЦ с годишен изравнител с нетен пад над 100 м и инсталирана мощност от 200 кВт до 10 000 кВт и преференциалната цена е 171,18 лв./МВтч.

С Решение № 2126/13.02.2013 година, постановено по адм. дело № 5492/2011 година по описа на ВАС е отменено Решение № Ц-010/30.03.2011 година на ДКЕВР, с което е определена считано от 01.04.2011 година преференциална цена за продажба на електрическа енергия от възобновяеми източници и водноелектрически централи в частта по т.7“Водноелектрически централи под 10МВт,въведени в търговска експлоатация преди 19 юни 2007 година-112,48лв/МВтч и върнал административната преписка на ДКЕВР за ново произнасяне при спазване на указанията в мотивите на

Решението.

Решението на Тричленен състав на ВАС е оставено в сила с Решение № 16953/17.12.2013 година по адм. дело № 7175/2013 година на ВАС на РБ.

С Решение № Ц-5/20.02.2015 година в изпълнение на Решението на ВАС № 2126/13.02.2013 година, ДКЕВР е определила считано от 01.04.2011 година преференциална цена за изкупуване на електрическа енергия, произведена от съществуващи водноелектрически централи с инсталирана мощност до 10 МВт по смисъла на §3, ал.1, т.1 от ПЗР на Закона за възобновяемите и алтернативните енергийни източници и биогоривата 112,48лв/МВтч без ДДС при средногодишна продължителност на работа 2500 часа.

С Решение № 4039/15.06.2017 година, постановено по адм. дело № 2596/2015 година по описа на АССГ е отменено Решение № Ц-5/20.02.2015 година, в частта, в която КЕВР е определила считано от 01.04.2011 година преференциална цена за изкупуване на електрическа енергия, произведена от съществуващи водноелектрически централи с инсталирана мощност до 10 МВт по смисъла на § 3, ал.1, т.1 от ПЗР на Закона за възобновяемите и алтернативните енергийни източници и биогоривата 112,48лв/МВтч без ДДС при средногодишна продължителност на работа 2500 часа и е върната административната преписка на КЕВР за ново произнасяне и отнасяне на процесните ВЕЦ към групите по посочените критерии от т.1 до т.6 в Решение № Ц-10/30.03.2011 година на ДКЕВР съобразно дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

Решението на АССГ е оставено в сила с Решение № 13785/12.11.2018 година по адм. дело № 12851/2017 година по описа на ВАС.

По делото е назначена, изслушана и неоспорена от страните комплексна съдебно икономическа и техническа експертиза, като в заключението си вещите лица са дали подробен отговор на въпросите, поставени им като задача, а разпитани в съдебно заседание експертите заявяват, че поддържат заключението по комплексната експертиза.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд, подадена от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от предявяване. Разгледана по същество, същата се явява недоказана и неоснователна. Съображенията за това са следните:

Съгласно чл.7 от Конституцията на РБ държавата отговаря за вреди, причинени от незаконни актове или действия на нейни органи и длъжностни лица. Разпоредбата се съдържа в глава първа на [Конституцията](#), посветена на основните начала за държавно устройство, но същата не е пряк път за защита. Тя прогласява основен принцип, осъществяването на който трябва да се уреди със закон. Такъв закон е Законът за отговорността на държавата и общините за вреди. ЗОДОВ разграничи отговорността на два вида - отговорност за дейност на администрацията и отговорност за дейност на правозащитни органи, като в чл. 1. ал.1 от ЗОДОВ е посочено, че държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. По силата на алинея втора, исковете по ал.1 се разглеждат по реда, установен в [Административно процесуалния кодекс](#), като местната подсъдност се определя по [чл. 7, ал. 1](#) -искът за обезщетение се предявява пред съда по мястото на увреждането или по настоящия адрес или седалището на увредения срещу органите по [чл. 1, ал. 1](#) и [чл. 2, ал. 1](#), от

чиито незаконни актове, действия или бездействия са причинени вредите.

В разпоредбата на чл.203 АПК е регламентиран редът за предявяване на иски за обезщетения, а за неуредените въпроси за имуществената отговорност се прилагат разпоредбите на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди, причинени на граждани и юридически лица. Съгласно [чл. 4 от ЗОДОВ](#) дължимото обезщетение е за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Отговорността е обективна и не е обвързана от наличието или липсата на вина у длъжностното лице, пряк причинител на вредите. Елемент от фактическия състав на отговорността на държавата е установяване на незаконосъобразността на акта, действието или бездействието на държавния орган - т. е. ако изобщо не са регламентирани в закона, или ако противоречат на материално правни и процесуални норми. Отговорността не се презюмпмира от закона, затова в тежест на ищеца е да установи наличието на кумулативно изискуемите се предпоставки за отговорността по [чл. 1 от ЗОДОВ](#)-незаконосъобразен акт, отменен по съответен ред, действие или бездействие на административен орган по повод изпълнение на административна дейност, настъпила вреда, причинна връзка между отменения акт, действие или бездействие и вредата. При липсата на който и да било елемент от фактическия състав не може да се реализира отговорността по чл.1 от ЗОДОВ. Съгласно чл.205 от АПК, искът за обезщетение се предявява срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинените вреди

От така очертаната разпоредба е видно, че искът е осъдителен и с него се цели възмездяване на лицето, претърпяло вреди вследствие на незаконосъобразни актове, действия и бездействия. Но отговорността на държаната не е безусловна. За да бъде ангажирана, то следва да бъдат налице визираните в чл.1 от ЗОДОВ предпоставки-незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата, при или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред, вреда от такъв административен акт, причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат. Съгласно [Гълкувателно решение № 3 от 22.04.2005 г. по т.гр. дело № 3/2004 г.](#) на ОСГК на ВКС: "Обезщетение за вреди от незаконни административни актове, може да се иска след тяхната отмяна с решение на съда, като унищожаване, а при нищожните - с констатиране на нищожността в самия процес по обезщетяване на вредите. Когато вредите произтичат от фактически действия или бездействия на администрацията, обезщетението за тях може да се иска след признаването им за незаконни, което се установява в производството по обезщетяването. В първия случай вземането за обезщетение за вреди става изискуемо от момента на влизане в сила на решението, с което се отменя незаконния административен акт. В случай, че вредите произтичат от нищожен акт - от момента на неговото издаване.

В РЕШЕНИЕ № 333 ОТ 13.01.2014 Г. ПО АДМ. Д. № 1253/2013 Г., III ОТД. НА ВАС е посочено, че "Нормата на [чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ](#) не прави разграничение от какъв незаконосъобразен административен акт следва да са причинени вредите, за да възникне субективното право на увреденото лице на обезщетение на това основание. Материалноправната активна легитимация за ищеца произтича от факта на

понесените върху правната му сфера вреди вследствие от действието на противоправния нормативен акт. Правопораждащият субективното право на обезщетение юридически факт е настъпилата в правната сфера на гражданина вреда, вследствие от незаконосъобразния административен акт. Корелативно от този момент възниква отговорността на държавата за тяхната обезвреда - пасивната материалноправна легитимация. От обективна страна също така отговорността на държавата по [чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ](#), вр. [чл. 7 от КРБ](#) не възниква и държавата не дължи обезщетение, ако са налице вреди, но те са причинени от административен акт, който не е противоправен. Принципът на правовата държава /[чл. 4, ал. 1 от КРБ](#) не допуска да е налице период от време - между възникването на вредите и решението за отмяна, през който гражданинът да търпи вреди и да няма субективно право да ги обезщети, а държавата да няма отговорност да ги овъзмезди чрез заплащане на обезщетение. Това не е допустимо нито в областта на гражданското право, нито в областта на административното право. Правото на обезщетение възниква от момента на увреждането, което е в резултат от действие на акт, противоречащ на закона. От възникване на правото на обезщетение възниква отговорността на държавата. Активната процесуална легитимация, отнасяща се до упражняване на възникналото вече субективно право, за разлика от самото субективно право възниква от момента на отмяната на административния акт като незаконосъобразен. [Член 204, ал. 1 от АПК](#), който сочи, че искът може да се предяви след отмяната на административния акт по съответния ред, регламентира само активната процесуална, но не и материалноправна легитимация.

Предявен след отмяната на акта по съответния ред, искът цели да обезщети вреди, възникнали преди това, възникнали по време на действието на акта, от момента на тяхното причиняване. В подкрепа на това становище е следното обстоятелство: когато нормативният акт страда от толкова тежък порок, водещ до неговата нищожност, предварителна отмяна не е необходима, нито е необходимо предварително обявяване на нищожността“.

В настоящия случай, искът е насочен срещу надлежен ответник - Комисия за енергийно и водно регулиране, която е юридическо лице и надлежен пасивно легитимиран ответник по иска. Съгласно действащия по време на издаване на Решението от 2011 година и от 2015 година Закон за енергетиката – в чл. 10. (Изм. - ДВ, бр. 18 от 2005 г.), ал. 1 е посочено, че регулирането на дейностите в енергетиката и във водоснабдяването и канализацията се осъществява от Държавната комисия за енергийно и водно регулиране, наричана по-нататък "комисията". По аргумент от нормата на алинея втора, Комисията е независим специализиран държавен орган - юридическо лице, със седалище С.. Със Закона за изменение и допълнение на Закона за енергетиката, ДВ бр. 17/2015 година в сила от 06.03.2015 година, Държавната комисия за енергийно и водно регулиране е преименувана в Комисия за енергийно и водно регулиране и по силата на § 44. от ПЗР на Закона за изменение и допълнение на Закона за енергетиката от тази дата, издадените актове от Държавната комисия за енергийно и водно регулиране по прилагането на [Закона за енергетиката](#), [Закона за енергията от възобновяеми източници](#) и [Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги](#) запазват действието си. Нещо повече дори - Комисията за енергийно и водно регулиране: издава, изменя, допълва, спира, прекратява и отнема лицензии в случаите, предвидени в този **закон**; приема и публикува основни насоки за дейността си, приема подзаконовите нормативни актове, предвидени в този **закон**; одобрява общите условия на договорите, предвидени в този **закон**, одобрява правила за работа с потребителите на енергийни услуги, упражнява контрол, анализира, периодично разглежда и има право да поиска изменение и допълнение на

механизмите за ценообразуване, заложи в договорите за дългосрочно изкупуване на разполагаемост и електрическа енергия, сключени с обществения доставчик, когато те противоречат на правото на Европейския съюз или не са в съответствие с политиките на Европейския съюз; наблюдава прилагането на всички мерки, приети за изпълнение на задълженията за услуги от обществен интерес, включително за защита на ползвателите на енергийни услуги и за опазване на околната среда, и за възможния им ефект върху вътрешната и международната конкуренция и информира Европейската комисия за тези мерки и за всички техни промени, осъществява регулиране на цените в случаите, предвидени в този **закон**, както и определя ежегодно пределна цена за сключване на сделки на пазара на балансираща енергия и други. Комисията извършва превантивен, текущ и последващ контрол. Наред с това, към момента на издаване на решението за определяне на преференциални цени-11.03.2011 година в действащия закон за ЗАКОН ЗА ВЪЗОБНОВЯЕМИТЕ И АЛТЕРНАТИВНИТЕ ЕНЕРГИЙНИ ИЗТОЧНИЦИ И БИОГОРИВАТА в чл.21 е предвидено, че държавната комисия за енергийно и водно регулиране ежегодно до 31 март определя преференциални цени за продажба на електрическа енергия, произведена от възобновяеми или алтернативни енергийни източници, с изключение на енергията, произведена от водноелектрически централи с инсталирана мощност над 10 MW. Преференциалната цена по ал. 1 на електрическата енергия, произведена от възобновяеми енергийни източници, се определя в размер 80 на сто от средната продажна цена за предходната календарна година на обществените или крайните снабдителите и добавка, определена от ДКЕВР по критерии в зависимост от вида на първичния енергиен източник съгласно съответната наредба по чл. 36, ал. 3 от Закона за енергетиката. Добавката по ал. 2 за следващата календарна година не може да бъде по-малка от 95 на сто от стойността на добавката за предходната календарна година.

От своя страна, в Закона за енергията от възобновяеми източници в чл. 6 е посочено, че Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР)- определя преференциални цени за изкупуването на електрическата енергия от възобновяеми източници, произведена от енергийни обекти с обща инсталирана мощност, по-малка от 1 MW; определя с методиката по чл. 35, ал. 5 от Закона за енергетиката разпределението на разходите, произтичащи от задълженията за закупуване по преференциални цени на електрическа енергия, произведена от възобновяеми източници, между всички крайни клиенти, присъединени към електроенергийната система; одобрява и публикува на [интернет страницата](#) си предвижданите електрически мощности, които могат да бъдат предоставяни за присъединяване към преносната и разпределителните електрически мрежи на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници, осъществява контрол при провеждането на процедури за присъединяване на енергийни обекти за производство на електрическа енергия към преносната и разпределителните електрически мрежи; осъществява контрол за изпълнение на задълженията на операторите на преносната и разпределителните електрически мрежи да докладват за случаите на значително намаляване на количествата пренесена и/или разпределена електрическа енергия от възобновяеми източници и за предприетите корективни мерки, осъществява контрол за изпълнение на задълженията на операторите на преносната и разпределителните мрежи да разходват средствата по чл. 29, ал.1 единствено за покриване на разходите по чл. 29, ал. 4; осъществява и други правомощия в областта на възобновяемите източници, възложени и с този закон и с други нормативни актове.

На следващо място, пасивно легитимирани по тези искове са съответните държавни органи- юридически лица, а не техните териториални подразделения или

обособени структури без правосубектност или длъжностни лица, включени в състава им, тъй като по исковете за обезщетяване на вреди, причинени на граждани, пасивно легитимиран е държавният орган- юридическо лице, с който длъжностното лице, причинител на вредата, е в трудови или служебни правоотношения. Отговорността на държавния орган се обосновава с качеството му на възложител на работата, която се извършва в негов интерес, и с правото му на подбор на съответните длъжностни лица за изпълнение на определени трудови или служебни функции. Към момента на издаване на Решението от 30.03.2011 година отново тогава действащият Закон за енергетиката също е предвиждал качеството на юридическо лице на ДКЕВР и КЕВР е юридическо лице и в този смисъл няма промяна в юридическото лице, което следва да бъде пасивно легитимирано като ответник по иска.

Събраните по делото доказателства сочат, че ищецът претендира заплащане на обезщетение за претърпени имуществени вреди пропуснати ползи, вследствие отмяната по съдебен ред на две Решения на КЕВР № Ц-010/30.03.2011 година по точка 7 от същото и Решение № Ц—5/20.02.2015 година, с които са определени преференциални цени за изкупуване на електрическа енергия вследствие на дългосрочен договор за изкупуване от съответния краен снабдител на електрическа енергия по преференциална цена без ДДС в размер на 112,48ЛВ/МВтч без ДДС вместо хидроенергийната категория на притежавания от ищеца ВЕЦ по т.4 от Решение №Ц-010/30.03.2011 година в размер на 178,68 лев/МВтч, без ДДС в размер на 183 993,84 лева, формирано като произведение на произведеното и продаденото от ищеца количество електрическа енергия по разликата между ценовото равнище на продажбите при преференциална цена от 112,48лв/ МВтч без ДДС и преференциалната цена при продажбата на електрическа енергия в размер на 178,68,18лв/ МВтч без ДДС за период от 01.04.2011 година до 17.12.2013 година, пропуснати ползи в размер на 367 411,40 лева, формирани като произведение на произведеното и продадено количество електрическа енергия по разликата между ценовото равнище на продажбите при преференциална цена от 112,48 лв./ МВтч без ДДС и преференциална цена при продажбата на електрическа енергия в размер на 178.68 лв/ МВтч за периода от 18.12.2013година до 30.11.2018 година, както и пропуснати ползи в размер на 381 850,78 лева, формирани като разликата при ценовото равнище на продажбите / на свободен пазар,реализирани от ищеца за количествата над 2500 работни часа при преференциална цена при продажбата на електрическа енергия в размер на 178,68 лева/ МВтч. без ДДС до пълното специфично количество, електрическа енергия въз основа на което е определена преференциална цена по т.4 от Решение № Ц-10/30.03.2011 година за периода от 20.02.2015 година до 30.11.2018 година или общ размер на пропуснатите ползи е в размер на 933,256,02 лева.

От доказателствата по делото също е видно , че ищецът независимо от правно-организационната форма от О. на Е. е един и същи/ като ЕИК е същият.

Отговорността, съобразно фактическите състави на ЗОДОВ следователно е резултат от незаконосъобразно осъществяване на публични функции-административни и правозащитни от органите на държавата,общините и съдебната власт.Спазването на законността и защитата на правопорядъка, като израз на принципа на върховенството на закона, е задължение на всички длъжностни лица и органи на публичната власт. Задълженията, които законите възлагат на административните органи в тази насока са свързани, освен с издаване на индивидуални,общи и нормативни административни актове чрез упражняване на правоприлагаща и нормотворческа дейност и с налагане на административни наказания.

В настоящия случай,от приложените от страна на ищеца писмени доказателства е видно,че е налице първата предпоставка-налице отменен незаконосъобразен административен акт- две Решения на КЕВР от 30.03.2011 година и от 15.02.2015 година, като спор относно тези факти между страните няма.

Но по делото не се доказва вследствие на тази отмяна на тези решения ищецът да е претърпял имуществена вреда и то в посочения размер, изразяваща се в пропусната полза,нито се доказва, че е налице причинна връзка между отменените две решения на КЕВР и претърпяната вреда,както и че пропуснатата полза е пряка и непосредствена последица от отменените решения на КЕВР.

Легална дефиниция на тези понятия пряка и непосредствен последица от увраждането, законодателят не е дал нито в Закона за отговорността на държавата и общините за вреди, нито в чл. 51 от действащия Закон за задълженията и договорите, към който препраща параграф 1 от ПЗР на ЗОДОВ, нито в действалия от 1893 до 1950 г. Закон за задълженията и договорите, нито в други нормативни актове от действащото право. Както правната теория, така и съдебната практика, обаче, е приела критерии, от които да се изхожда при дефинирането на тези понятия.

Според правната доктрина водещи при определянето на съдържанието на понятията „пряка и непосредствена последица“ са теорията за равноценността, според която един факт е причина за резултата, когато, ако този факт е липсвал, то резултатът не би настъпил, и адекватната теория, съгласно която причина са тези условия, които причиняват резултата нормално,типично,адекватно,а не по изключение.

В практиката на Върховния касационен съд, изразена в Решение № 81/27.1.2006 г. по гр.д. № 23/2005 г. на 4 гражданско отделение на ВКС, Решение № 129/25.07.2005 г. по гр.д. № 2439/2003 г. на същото отделение на ВКС и други е възприето разбирането, че "...непосредствени вреди са тези, които по време и място следват противоправния резултат, а преки са тези, обосновават причинната връзка между противоправността на поведението на деликвента и вредите".е налице причинна връзка по [чл. 4 от ЗОДОВ](#). Преки са само тези вреди, които са типична, нормално настъпваща и необходима последица от вредоносния резултат,т. е. които са адекватно следствие от увреждането. Непосредствени вреди са тези, които са настъпили по време и място, следващо противоправния резултат. В конкретния случай, вредите,които се претендират не са пряка и непосредствена последица от отмяната наДвете решени яна КЕВР. Вредата е неблагоприятна последица,която накърнява правната сфера на едно лице.Вредите се делят на две големи групи: имуществени(материални) вреди и неимуществени (морални) вреди.Имуществените вреди накърняват имуществената сфера на лицата.Това са правото на собственост,ползване,строеж,сервитут,правото на надстрояване, пристроя ване, подстрояване,различните субективни права на вземане, наследствени права и т.н.При договорната отговорност се носи отговорност за имуществени вреди. От своя страна,имуществените вреди се делят на претърпени загуби и пропуснати ползи.Претърпяна загуба е онази разлика в имуществото на лицето, която се получава след неизпълнение на задълженията на другата страна по договора и при нея се съпоставя наличното имущество на изправната страна по време на възникването на задължението и наличното имущество на страната след неизпълнението на задължението и тази разлика се нарича претърпяна загуба. Пак в ТР № 1/15.03.2017 година на ВАС е посочено, че делата за обезщетения по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ са искиви производства,те се развиват по правилата на ГПК, доколкото материята не е уредена от АПК, и в тях страните могат да представят всички относими доказателства в подкрепа на твърденията си, да навеждат всякакви доводи в тяхна защита, да правят възражения и да се защитават с всички допустими от закона средства. И. на обезщетението от непозволено увреждане не е и не може да

се превърне обаче в средство за неоснователно обогатяване, поради което и съдът, спазвайки принципа на справедливостта и съразмерността, следва да присъди само и единствено такъв размер на обезщетение.

Имуществената вреда може да се заключава и в това, че лицето **пропуска да осъществи една полза – че пропуска да увеличи имуществото си, макар да са съществували всички изгледи за това.** Деянието го лишава от тази възможност – **от една сигурна облага.** Според Тълкувателно решение

№3/ от 12 декември 2012 година на ОС на ГК и ТК на ВКС, неточното изпълнение на договорните задължения поражда правото на кредитора да иска от длъжника изпълнение заедно с обезщетение за забавата или да иска обезщетение за неизпълнение (чл. 79, ал. 1 ЗЗД). Съгласно разпоредбата на чл. 82 ЗЗД, регламентираща обема и границите на отговорността за вреди от виновно неизпълнение на договорните задължения, обезщетението обхваща всички причинени вреди, които са пряка и непосредствена последица от неизпълнението и са могли да бъдат предвидени при пораждаване на задължението, като при недобросъвестност на длъжника – обезщетението обхваща всички преки и непосредствени вреди. Според посочената разпоредба, подлежащите на обезщетяване имуществени вреди са два вида – претърпяна загуба и пропуснатата полза. Както в правната доктрина, така и в съдебната практика, пропуснатата полза се дефинира като неосъществено увеличаване на имуществото на кредитора.

Установяването на пропуснатата полза се основава на предположение за състоянието, в което имуществото на кредитора би се намирало, ако длъжникът беше изпълнил точно задължението си, съпоставено с имуществото му към момента на неизпълнението. Тъй като пропуснатата полза представлява реална, а не хипотетична вреда, това предположение винаги трябва да се изгражда на доказана възможност за сигурно увеличаване на имуществото и не може да почива на логическо допускане за закономерно настъпване на увеличаването.

Пропуснатата полза е елемент от фактическия състав, пораждащ правото на обезщетение. Поради това и при липса на изрично установена в закона презумпция за настъпването ѝ, пропуснатата полза не се предполага, а следва да бъде доказана в процеса. Само ако бъде доказано, че при точно изпълнение на длъжника имуществото на кредитора е могло да бъде увеличено, ще бъде постигната целта на предвиденото в чл. 82 ЗЗД обезщетяване – да се поправят претърпените от кредитора вреди, без да се допусне обогатяването му за сметка на длъжника. На обезщетяване подлежат не всички пропуснати от възложителя ползи, а само тези, които са били предвидими за страните по сделката към момента на пораждаване на задължението и са пряка и непосредствена последица от неговото неизпълнение. Това са ползите, чието пропускане, с оглед специфичните за случая обстоятелства и при проявена грижа на добрия стопанин/добрия търговец, страните са могли и са били длъжни да предположат и което е причинено именно от неизпълнението, т.е. което представлява негов необходим и закономерен резултат. Освен фактите, относими към основанието на претенцията – пропускане на твърдяната полза, предвидимост на същата към момента на пораждаване на задължението, респ. недобросъвестност на длъжника и причинна връзка между пропуснатата полза и виновното неизпълнение на длъжника, на доказване от страна на кредитора подлежи и размерът на пропуснатата полза, като се съобрази, че по отношение на размера изискването за предвидимост не се отнася. Когато за целите на обезщетението, при определена категория пропуснати ползи законодателно е нормиран начина на определянето им, съвместяващ принципите и критериите за оценка, възприетата с нормативен акт методика е приложима. От доказателствата по делото е

установено още, че ищецът е имал сключени договори за изкупуване на електрическа енергия, произведена от ВЕЦ“ Горски дол“ от 13.11.2003 година за продажба на електрическа енергия от ВЕЦ по преференциална цена със срок на договора 31.12.2003 година, който срок впоследствие е продължен. Наред с това, от заключението по комплексната съдебна експертиза, неоспорена от страните, която настоящата съдебна инстанция намира за обективно и компетентно изготвена е видно, че ТЕХНИЧЕСКИ ХАРАКТЕРИСТИКИ НА МВЕЦ „ Горски дол“ дават основание на експерта да категоризира в съответствие с Таблица на стр.10 от Решение № Ц-10/30.03.2011 година на ДКЕВР към т.3/ серднонапорни деривационно, подязовирни и деривационни ВЕЦ с годишен изравнител с нетен пад от 30 до 100 метра и нсатлирана мощност от 200 КВт до 10 000 КВт.

Към делото е приложен Сертификат за произход на електрическа енергия, произведена от В. № Е-3СП-319_7/14.05.2012 г. (стр. 128 от делото) на ДКЕВР за ВЕЦ „В.“, [населено място], общ. Кресна, обл. Б., в който сертификат е дадено, че общата инсталирана мощност на централата е 1,05 MW. От приложеното към делото (стр. 61), Становище на ДКЕР за класифициране на водни електрически централи с инсталирана мощност до 10 МВт по категориите, утвърдени с Решение № Ц-10/30.03.2011 г. прието на закрито заседание на ДКЕВР на 02.05.2011 г. с Протоколно решение № 67 по т. 1, и от цитираните по-горе технически параметри, процесната централа - ВЕЦ „В.“ по технически параметри спада към т.3 от категориите, дадени в Решение № Ц-10/30.03.2011 г. на ДКЕВР–Среднонапорни деривационни ВЕЦ, подязовирни и деривационни ВЕЦ с годишен изравнител с нетен пад от 30 до 100 м и инсталирана мощност от 200 кВт до 10 000 кВт и преференциалната цена е 178,68 лв./МВтч, като няма разлика между посочената в задача № 3 и установената по задача №2 категоризация на ВЕЦ“ Горски дол“, която попада в обхвата на т.3 от Решение № Ц.010/31.03.2011 година с преференциална цена от 178,68 лева / МВтч.

вещите лица посочват още, че за централите от тази група, нетното специфично производство, установено с Решение № СП-1 / 31.07.2015 г. е 3 724 кВтч/1 кВт инсталирана мощност, а съгласно регистъра на А. за издадени гаранции за произход на електрическата енергия, произведена от ВЕЦ“ Горски дол“ е вписана с обща инсталирана мощност от 0,5 MW. Същата инсталирана мощност е посочена и в Решение № С-05 от 14.05.2012 г. на КЕВР и следователно при инсталирана мощност от 0,5 MW годишното количество на централите по т.3. За 2014 година от [фирма] са изкупени от крайния снабдител по преференциална цена количества ,съответстващи на мощност 722 кВт/ при работа 2500 часа годишно, а за 2015 година, количества съответстващи на мощност 475 кВт, за 2016 и за 2017 година от [фирма] са изкупени от крайния снабдител по преференциална цена всички произведени количества, тъй като не е достигнато нетното специфично производство при работа от 2500 часа, за 2018 година изкупените количества по преференциалната цена за рабата от 2500 часа за мощност на централата отново са 475 кВт/ при приетите от КЕВР часове за работа на централите по т.7 от Решение № Ц|010/30.03.2011 година – 2500 часа годишно, като приетите между ищеца и крайния снабдител изкупни количества електрическа енергия по преференциална цена съответстват на мощност 475 кВт, при което вещото лице икономист е посочило, че изчисляването на количествата, които биха били изкупени по преференциалната цена по т.3, за която са валидни по-голяма средно- годишна продължителност на работа и нетно специфично производство, следва да се извърши за мощност 475 кВт, така както е била приета между ищеца и крайния снабдител. Вещото лице –икономист посочва , че за 2014 година и до 31.07.2015 година за централата по т. 3 от Решение № Ц-010/30.03.2011 година/ при средногодишна продължителност на работа от 3800 часа на изкупуване

по преференциална цена за централа с мощност 475 кВт подлежи количество от 1805000 кВт, за 2015 година след въвеждане на Нетното специфично производство , за 2016, 2017 и 2018 година количеството, което подлежи на изкупуване по преференциална цена при нетно специфично производство е 3724 часа или 1768 900 кВт.

Вещите лица посочват още ,че приложеното от делото Становище на ДКЕВР за класифициране на водни електрически централи с инсталирана мощност до 10 МВт по критериите, утвърдени с Решение №Ц-010/30.03.2011 година, прието на закрито заседание на ДКЕВР на 02.05.2011 с Протоколно решение № 67, т по т.1 и от цитираните технически параметри, процесната централа ВЕЦ“ Горски дол“ по технически параметри спада към т.3 от категориите, дадени в Решение № Ц-010/30.03.2011 година на ДКЕВР“Среднонапорни деривационни ВЕЦ, подязвирни и деривационни ВЕЦ с годишен изравнител с нетен пад от 30 до 100 м и инсталирана мощност от 200 кВт до 10 000 кВт и преференциалната цена е 178,68 лв/ МВтч. Приходите от продажби на електрическа енергия, които са били реализирани от „В.“Е О., за периода от 01.04.2011 г. до датата на предявяване на исковата молба, т.е. до 30.11.2018 г. (*последното фактурирано количество*), за продадена електрическа енергия по преференциална цена 112,48 лв./МВтч, са на обща стойност:965 098,20 лева, а по години- както следва- от 01.04.2011 година изкупено количество 385 724 кВт и са реализирани приходи в размер на 43 386,24 лева, за 2012 година-1153173,60кВт – на цена 129 708,97 лева, за 2013 година 1222441,60 кВт на цена 137 500,23 лева, за 2014 година 1805 000 кВт на цена 203 023,40 лева и ,за 2015 година-1187 500кВт при цена 133 570 лева , за 2016 година 819 406 кВт на цена 92 166,83 лева, за 2017 година 819 430,40 кВт при цена 92169,53 лева и за 2018 година 1187500 кВт при цена 133 570 лева или общо 965 098,20, подробни данни по месеци със съответните количества и стойности са представени в Приложение № 1 към експертизата, в което са включени и продажбите по цена на обществения доставчик. Остойностени продадените количества, по разликата между фактурираната цена и преференциалната цена по т.3 от Решение № Ц-010 / 30.03.2011 г., за количествата, които биха били изкупени по определената преференциална цена по т.3 от Решение № Ц-010/2011 г., се получава следната разлика в реализираните приходи от продажби на електрическа енергия по преференциална цена за разглеждания период:17 167 ,17 лева нереализиран оборот. Изчисляването на разликата в приходите е извършено по следния начин:за количествата за 2011 г., 2012 г. и 2013 г. – пълното произведено и продадено количество по преференциална цена,за количествата за 2014 г. и до 31.07.2015 г. – количество по преференциална цена до достигане на 3 800 часа средногодишна продължителност на работа за 475 кВт инсталирана мощност , до 31.07.2015 година- не е достигнато количество за работа от 3800 часа, от 01.08.2015 година и следващите- количеството при нетно специфично производство 3734 часа за централа с мощност 475 кВт-1768 900 Квтч, за периодите от 2015,2016 година 2017 и 2018 година са остойностени всички произведени и продадени количества електрическа енергия, тъй като не е достигнато НСП от 1768 900 кВт и така определените количества са остойностени по разликата между преференциалната цена по т.3 от Решение № Ц-010/30.03.2011 година и цените по фактури за продажби/ преференциалната цена по т.7 от Решението, като е изчислена разликата между приходите, които биха били реализирани по цената н по т.3 и по фактури за продажби.

Вещите лица посочват, че няма разлика между посочената в Задача № 3 и установената при отговора на Задача № 2 категория на ВЕЦ „Горски дол“, която попада в обхвата на т.3 от Решение № Ц-010 / 31.03.2011 г. с преференциална цена от 178,68 лв./МВтч, като **количествата са взети предвид до записаното в**

протоколите за измерена електрическа енергия, съпоставени с издадените и прехвърлени гаранции за произход,количествата по протоколи съвпадат с фактурираните количества и за всички продадени количества има гаранции за произход до достигане на нетно специфично производство, допълнителните количества електрическа енергия, посочени в колона 5 на Таблица № 3, биха били изкупени по преференциална цена и остойностени по разликата между преференциална цена от 178,68 лв./МВтч и продажните цени по фактури на балансиращ и на свободен пазар, формират нереализирани приходи на стойност:235 207,80 лв.За периода след въвеждане на нетното специфично производство на ВЕЦ „Горски дол“ са изкупени количества по преференциална цена от 112,48 лв./МВтч при работа 2500 часа/годишно. За централите по т.3 от Решение № Ц-010/30.03.2011 година определеното нетно специфично производство е 3724 часа/годишно.Съгласно ПМС № 426 от 18.12.2014 г. за определяне размера на законната лихва по просрочени задължения в левове и във валута, годишният размер на законната лихва се определя в размер на основния лихвен процент (ОЛП) на БНБ + 10 пункта, като за първото полугодие на съответната година е ОЛП в сила от 01 януари + 10 пункта, а за второто полугодие е ОЛП в сила от 01 юли + 10 пункта, а дневният размер на законната лихва се изчислява като 1/360 част от годишната лихва.Във връзка с датата на отмяна на Решение № Ц-010 / 30.03.2011 г. 17.12.2013 г., законните лихви за забава върху нереализираните приходи са изчислени в два варианта:разликата за м.12.2013 г., включена към сумата за първия период до 2013 г. – т.1 и т.2 по-долу,разликата за м.12.2013 г., включена към втория период, тъй като периодът не е бил изтекъл към 17.12.2013 г. – т.1.1 и т.2.1 по-долу,като за изчисляването на лихвите е ползван електронния калкулатор на Националната агенция за приходите.Законните лихви, върху сумата на разликите по Задача № 3 за 2011 г., 2012 г. и 2013 г. т.е. върху сумата от 182 800,66 лв., за периода от 17.12.2013 г. до датата на исквата молба 14.12.2018 г., са в размер на: 92 707,96 лв.,Законните лихви, върху сумата на разликите по Задача № 3 за 2011 г., 2012 г. и до 30.11.2013 г. върху сумата от 181 174,78 лв., за периода от 17.12.2013 г. до датата на исквата молба 14.12.2018 г., са в размер на: 91 883,39лв.,законните лихви, върху сумата на разликите по Задача № 3 за 2014 г., 2015 г., 2016 г., 2017 г. и 2018 г. (до 30.11.) върху сумата от 385 207 лв., за периода от 12.11.2018 г. до 14.12.2018 г., са в размер на:3531,35 лв.Законните лихви, върху сумата на разликите по Задача № 3 за периода от м.12.2013 г., 2014 г., 2015 г., 2016 г., 2017 г. и 2018 г. (до 30.11.) т.е. върху 386 832,87лв., за периода от 12.11.2018 г. до 14.12.2018 г., са в размер на-3546,25 лв.,Законните лихви, върху сумата на разликите по Задача № 4 за 2016 г., 2017 г. и 2018 г. върху сумата от 17 167,17 лв., за периода от 12.11.2018 г. до 14.12.2018 г., са в размер на 157,38 лв.

Но обстоятелството, че ищецът е имал сключен Договор за изкупуване на електрическа енергия с [фирма] и е продавал на определената и действаща преференциална цена от 112,48 лв/ Мвт часа не води до извод, че дори и да е влязла в сила по-високата преференциална цена от 178,68лв/ МВтч електроенергия,то той би продавал по тази цена и вследствие на това е претърпял имуществена вреда в посочените размери под формата на пропусната полза. На първо място, по делото липсват каквито и да било доказателства,че след като е била определена новата по-

висока цена ищецът е отправил покана до купувача за изменение на договора за изкупуване на електрическа енергия – в посока изменение и допълнение на клаузите по договора или пък по силата на чл.63 от Договора – в случай на промени в действащото приложимо законодателство страните да са привели търговските си взаимоотношения в съответствие с влезлите в сила изменения. Само фактът, че има промяна в преференциалната цена и е налице промяна в законодателството, не могат да обусловят извод, че е налице пропусната полза от продажбата на електрическа енергия по преференциална цена от 112,48 лева за МВтч. Няма доказателства, че след определяне на новата цена от 178,68 лева за МВтч ищецът да е отправил покана до контрагента си, че от приемането на тази цена изкупуването на електрическа енергия следва да се осъществи по нея и да има отказ за изкупуване на тази цена от страна на купувача. Но дори и да е отправена покана и да е последвал такъв отказ от страна на купувача, то самият отказ на купувача да закупува електрическата енергия по новата преференциална цена, не може да доведе до извод, че ищецът е претърпял пропусната полза, още повече, че твърдяната пропусната полза представлява една евентуалност, а не реалност и почива именно на логическото допускане на ищеца за нейното закономерно настъпване, но едновременно с това следва да се отбележи, че претенцията за обезщетяване на вреда, настъпила от отмененото решение на Държавната комисия за енергийно и водно регулиране, що се отнася за периода 01.04.2011 година до 18.12.2018 година също се явява неоснователна с оглед разпоредбата на чл.32, ал.1 от Закона за енергията от възобновяеми източници. Според тази разпоредба, Държавната комисия за енергийно и водно регулиране ежегодно до 30 юни определя преференциални цени за изкупуване на електрическа енергия, произведена от възобновяеми източници, с изключение на енергията, произведена от водноелектрически централи с инсталирана мощност над 10 MW. При положение, че определената с отмененото решение цена има действие за една година, не би могло да се търпят вреди от прилагането на това решение и за последващ период, в рамките на който действа друга цена, определена с нов акт на регулаторния орган. Следва да бъде посочено още, съгласно чл.31, ал.1 от Закона за енергията от възобновяеми източници *Електрическата енергия от възобновяеми източници се изкупува от обществения доставчик, съответно крайните снабдители по определената от ДКЕВР преференциална цена, действаща към датата на съставяне на констативен акт за завършване изграждането на енергийния обект съгласно чл. 176, ал. 1 от Закона за устройство на територията*, като за електрическата енергия, произведена от водноелектрически централи с инсталирана мощност до 10 MW срокът за изкупуване е петнадесет години. Преференциалната цена за изкупуване на електрическа енергия, произведена от възобновяеми източници, с изключение на енергията, произведена от ВЕЦ с мощност над 10 MW се определя от Комисията за енергийно и водно регулиране ежегодно до 30 Юни, посочено в чл.32, ал.1, т.1 от ЗЕВИ. Преференциалните цени на електрическата енергия от ВИ се определят за целия срок на договора за изкупуване и преференции след този срок не се предоставят.

В чл.31, ал.5 от ЗЕВИ е било предвидено, че Общественият доставчик, съответно крайните снабдители, изкупуват цялото количество електрическа енергия от възобновяеми източници, с изключение на количествата, които производителят ползва за собствени нужди; по свой избор ползва за собствено потребление и за снабдяване на свои клонове, предприятия и обекти; продава по свободно договорени цени по реда на глава девета, раздел VII от Закона за енергетиката и/или на балансиращия пазар. Считано от 01.01.2014 г., чл.31, ал.5 е изменена, както следва:)

*(Изм. - ДВ, бр. 29 от 2012 г., в сила от 10.04.2012 г., изм. - ДВ, бр. 109 от 2013 г., в сила от 01.01.2014 г.) Общественият доставчик, съответно крайните снабдители изкупуват произведената електрическа енергия от възобновяеми източници при следните условия: по преференциална цена, за количествата електрическа енергия до размера на определената средногодишна продължителност на работа, съгласно решението на ДКЕВР за определяне на цена на конкретния производител; по утвърдената от ДКЕВР цена, по която общественият доставчик продава електрическата енергия на крайните снабдители и електроразпределителните дружества, за количествата, надхвърлящи производството по т. 1; С измененията и допълненията на Закона за енергията от възобновяеми източници от 2015 г. (ДВ. бр. 56 от 24.07.2015 г., в сила от 24.07.2015 г.) е прието, че на изкупуване от обществения доставчик/крайните снабдители по определената от КЕВР преференциална цена, подлежи произведената електрическа енергия до размера на нетното специфично производство, въз основа на което е била определена съответната преференциална цена. Дефиниция за „Нетно специфично производство на електрическа енергия“ е дадена в § 1, т.29 от Допълнителните разпоредби на Закона за енергията от възобновяеми източници и тя гласи: *Нетно специфично производство на електрическа енергия е средногодишното производство на електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност съгласно решението на КЕВР за определяне на преференциални цени след приспадане на собствените нужди.**

В изпълнение на нормативните изисквания, в определения срок до 31 Ю. 2015 г., Комисията за енергийно и водно регулиране е приела Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., с което е установила нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в съответните решения на комисията, приети до влизането в сила на тези разпоредби. Нещо повече дори, не се доказва и претърпяна вреда- пропусната полза и от сключените Договори за продажба на ел. енергия с крайния снабдител, и то по цена , по- ниска от свободно договорената ,още повече , че при тези договори, сключени в периода 2015- 2018 година като основа за определяне на цената са посочени цени от НЕК и от Т. М. Изток, и липсват доказателства,вследствие на определянето на тези цени ищецът е претърпял каквито и да било вреди, още по- малко пропусната полза. Наред с това липсват доказателства след определянето на други различни цени, ищецът де отпавил покана за продажба на друга по- висока цена и да е налице отказ за изкупуване,респективно предлагане от контрагента му договорите. Нещо повече дори,за производителя не биха могли да настъпят вреди и от неправилно определяне на ценовата категория,както се поддържа в исковата молба. Ищецът заедно с други производители е обжалвал решението на комисията именно в отменената, а не в друга част.Решението на Държавната комисия за енергийно и водно регулиране има за предмет утвърждаването на цени за продажба на електрическа енергия, произведени от водноелектрически централи с инсталирана мощност под 10 М. Наред с този, еднакъв за всички адресати на решението критерий се въвеждат и допълнителни критерии, съобразно които цената се диференцира по групи производители. Цените се прилагат в отношенията между производителя и обществения доставчик, респективно с крайния снабдител, така че ако продажбите са реализирани на друга, а не на определената за съответната група цена, това не е по

причина на издадения от регулаторния орган административен акт. В този смисъл е Решение № 3620/30.03.2016 година, постановено по адм. дело № 7329/2015 година по описа на ВАС на РБ, Трето отделение.

Не са налице и останалите, визирани в чл.4 от ЗОДОВ предпоставки за присъждане на обезщетение за претърпените от ищеца имуществени вреди, което прави исквата претенция неоснователна и недоказана и предполагава отхвърлянето и.

По исквете за заплащане на лихвата за забава върху претендираните суми.Задължението за лихва има акцесорен характер и следва съдбата на главното вземане. Предвид обстоятелството, че искът за заплащане на обезщетение е неоснователен и недоказан, то и двата иска за заплащане на лихва за забава също са неоснователни.

В подкрепа на този извод е и т.4 то ТР №3/2004 година на ОСГК на ВКС, според което, при незаконни актове на администрацията началният момент на забавата и съответно на дължимостта на законната лихва върху сумата на обезщетението, както и началният момент на погасителната давност за предявяване на иска за неговото заплащане, е влизане в сила на решението, с което се отменят унищожаваните административни актове, при нищожните – това е моментът на тяхното издаване, а за незаконни действия или бездействия на административните органи – от момента на преустановяването им. Това е така, защото началният момент на забавата за плащане на обезщетение за вреди от незаконни актове на администрацията, съответно на задължението за плащане на законна лихва, е моментът на влизане в сила на решението за отмяна на административния акт, тъй като тогава се счита завършен фактическият състав на имуществената отговорност по [чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди](#).

По иска за заплащане на законната лихва от датата на предявяване на иска до окончателното изплащане на сумата.

Този иск също е неоснователен и недоказан и следва съдбата на главното вземане. Неоснователно е искането на ответника по иска за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Вярно е, че съгласно нормата на чл.10, ал.4 от ЗОДОВ -(Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.)-съдът осъжда ищеца да заплати на ответника възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, съразмерно с отхвърлената част от иска, а в полза на юридическите лица се присъжда възнаграждение, ако те са били защитавани от юрисконсулт, чийто размер не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на [чл. 37 от Закона за правната помощ, но тази норма няма обратно действие и изрично с Преходните и заключителни разпоредби](#)

КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ОТГОВОРНОСТТА НА ДЪРЖАВАТА И ОБЩИНИТЕ ЗА ВРЕДИ(ОБН. - ДВ, БР. 94 ОТ 2019 Г.) **с§ 6. (1) е посочено, че този закон** се прилага за предявените иски молби, **подадени след влизането му в сила, а неприключилите до влизането в сила на този закон** производства се довършват от съдилищата, пред които са висящи, включително при последвало въззивно и касационно обжалване/ като производството пред АССГ е образебно на дата 14.12.2018 година преди влизане в сила на изменението на нормата.. Неоснователно е искането на ответника по иска за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Следва да бъде отбелязано още, че в производството по [ЗОДОВ](#) ищецът не дължи на ответника заплащане на юрисконсултско възнаграждение и на адвокатско възнаграждение. Под разноски в съдебното производство законодателят, с оглед на съдържанието на основната

разпоредба - [чл. 78, ал. 1 ГПК](#), разбира разноски за такси, разноски по производството и възнаграждението на един адвокат. Разноските за такси са за държавните такси, дължими на основание [чл. 4, б. "а" и "о" от Закона за държавните такси \(ЗДТ\)](#) във вр. с [чл. 73, ал. 3 ГПК](#) и [чл. 9а, ал. 2 ЗОДОВ](#) и определени по размер в Тарифа № 1 към Закона за държавните такси, събирани от съдилищата, прокуратурата, следствените служби и Министерството на правосъдието и Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по Гражданския процесуален кодекс, както и за други дължими такси (например таксата на основание [чл. 9, ал. 2 от Закона за Държавен вестник](#)). Разноските по производството включват разноски, извършени от страната, във връзка с определени процесуални действия - депозит за призоваване на свидетел, възнаграждение за вещо лице, разходи за извършване на оглед. Възнаграждението за един адвокат представлява платеното възнаграждение на ползвания от страната адвокат.

Разпоредбите на [чл. 10, ал. 2 и ал. 3 от ЗОДОВ](#), тълкувани в тяхната взаимовръзка, се явяват специални по отношение на общите разпоредби на [чл. 78, ал. 8 от ГПК](#), във връзка с [чл. 144 от АПК](#) и [чл. 143 от АПК](#). Липсата на изрична уредба в [ЗОДОВ](#), която да предвижда отговорност на ищеца за заплащане на юрисконсултско възнаграждение на ответника при пълно или частично отхвърляне на иска/исковете му, означава, че такова не се дължи. Съдът осъжда ответника да заплати на ищеца и възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, съразмерно с уважената част от иска. Двете разпоредби уреждат правило, при което ищецът се ползва от допълнителна защита спрямо ответника в производство по [ЗОДОВ](#) при частично уважен иск. Тази защита се изразява в поемането от ответника в цялост на всички направени от него разноски, вкл. разходите за правна защита, наред с разноските на ищеца с изключение на адвокатското възнаграждение съразмерно на отхвърлената част от иска. Под разноски в съдебното производство законодателят, с оглед на съдържанието на основната разпоредба - [чл. 78, ал. 1 ГПК](#), разбира разноски за такси, разноски по производството и възнаграждението на един адвокат. Разноските за такси са за държавните такси, дължими на основание [чл. 4, б. "а" и "о" от Закона за държавните такси \(ЗДТ\)](#) във вр. с [чл. 73, ал. 3 ГПК](#) и [чл. 9а, ал. 2 ЗОДОВ](#) и определени по размер в Тарифа № 1 към Закона за държавните такси, събирани от съдилищата, прокуратурата, следствените служби и Министерството на правосъдието и Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по Гражданския процесуален кодекс, както и за други дължими такси (например таксата на основание [чл. 9, ал. 2 от Закона за Държавен вестник](#)). Разноските по производството включват разноски, извършени от страната, във връзка с определени процесуални действия - депозит за призоваване на свидетел, възнаграждение за вещо лице, разходи за извършване на оглед. Възнаграждението за един адвокат представлява платеното възнаграждение на ползвания от страната адвокат.

Дължимостта на всеки един от елементите на общото понятие разноски в хипотезата на [чл. 10, ал. 2 и 3 ЗОДОВ](#) е изрично определено с оглед на изхода от спора. Законодателят е направил изрично разграничение на обема на задължението за разноски в алинея 2 - при отхвърляне и оттегляне или отказ изцяло от иска, и в алинея 3 - при уважаване на иска. Няма законово основание разпоредбата на [чл. 10, ал. 2 ЗОДОВ](#) да се тълкува разширително, най-малкото защото създава финансово задължение за ищеца, за да се приеме, че под употребения израз "разноски по производството" законодателят разбира съвкупността от разноски, съгласно [чл. 78, ал. 1 ГПК](#) - такси, разноски по производството и възнаграждението на един адвокат. Ако законодателят е искал да включи в хипотезата на [чл. 10, ал. 2 ЗОДОВ](#) не само разноските по производството, а и таксите, и възнаграждението за един адвокат той

би употребил точно утвърдените в законодателството правни понятия в съответствие с чл. 37, ал. 1 и 2 от Указ 833 от 24.04.1974 г. за прилагане на [Закона за нормативните актове](#). Липсата на изрична разпоредба, която да определя за процесната алинея съдържание на понятието "разноски по производството" по начин различен от този, употребен в алинея 3 на [чл. 10 ЗОДОВ](#) и в [чл. 78, ал. 1 ГПК](#), ясно установява волята на законодателя в хипотезата на алинея 2 на [чл. 10 ЗОДОВ](#) дължими от ищеца да бъдат само направените от съда и страните разноски по производството, не и таксите и възнаграждението за един адвокат. С това законодателно решение законодателят изпълнява посочената в решението С. срещу България необходимост съдебните разноски по дела за отговорността на държавата да бъдат "под специален режим, с цел да се гарантира ефективно на заинтересованите, достъп до въпросната процедура", т. 59.

С разпоредбата на [чл. 10, ал. 2 от ЗОДОВ](#), е предвидено, че ако искът за обезщетение бъде отхвърлен изцяло или искът бъде оттеглен изцяло, или при отказ изцяло от иска, ищецът дължи заплащане на разноските по делото. С тази разпоредба е предвидено специално ограничение относно начина на разпределяне на разноски, направени в производства по [Закона за отговорността на държавата и общините за вреди](#). Тази специална законова норма изключва прилагането на общите правила, регламентирани в [Гражданския процесуален кодекс](#) и [Административнопроцесуалния кодекс](#) по отношение на разпределянето на отговорността за разноски. Изводът се налага и с оглед специалната разпоредба на [чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ](#), която предвижда, че ако искът бъде уважен изцяло или частично, съдът осъжда ответника да заплати разноските по производството, както и да заплати на ищеца внесената държавна такса. Хипотезите, при които ищецът дължи разноски са изрично посочените в [чл. 10, ал. 2 от ЗОДОВ](#).

Воден от горното и на основание чл.203 АПК,вр.с чл.1,ал.1 от ЗОДОВ, Административен съд С.-град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ИСКА на [фирма] [населено място] срещу Комисия за енергийно и водно регулиране- [населено място] за заплащане на обезщетение за претърпени имуществени вреди- пропуснати ползи в размер на 1 033 433,40 лева,от които главница в размер на 933256,02 лева и лихва за забава в размер на 100 177,38 лева, от които сумата от 183 993,84 лева- обезщетение за претърпени вреди от незаконосъобразен административен акт- т.7 от Решение № Ц-010/30.03.2011 година на ДКЕВР, отменено с влязло в сила Решение № 16953 от 17.12.2013 година по адм. дело № 7175/2013 година, на Петчленен състав на ВАС, ведно с лихвата за забава от 93 309,14 лева върху главницата за период от 17.12.2013 година до датата на подаване на исковата молба,сума в размер на 749 262,18 лева- претърпяна загуба от отменен незаконосъобразен административен акт– Решение №Ц-5/20.02.2015 година на ДКЕВР, отменено с влязло в сила Решение №13785/12.11.2018 година по адм. дело № 12851/2017 година на ВАС на РБ, ведно с лихвата за забава в размер на 6868,24 лева върху посочената сума от 12.11.2018 година до датата на подаване на исковата молба, както и законната лихва за забава върху главниците от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата.

ОТХВЪРЛЯ ИСКАНЕТО НА КОМИСИЯ ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ ГР. С. ЗА ЗАПЛАЩАНЕ НА ЮРИСКОНСУЛТСКО ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ.

**НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ.138,АЛ.1 АПК ,ПРЕПИС ОТ РЕШЕНИЕТО ДА СЕ ИЗПРАТИ
НА СТРАНИТЕ.**

**Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14
дневен срок от получаване на препис от същото,съгласно разпоредбата на
чл.211,ал.1 АПК.**

СЪДИЯ: